

“El repte és representar els 221 municipis”

PAU PRESAS I LAIA CAÑIGUERAL. PRESIDENT I SECRETÀRIA GENERAL D'ESQUERRA A LA FEDERACIÓ DE GIRONA

Destaquen el creixement d'Esquerra, un partit “fort i cohesionat” el 2020

Assenyalen que la transformació social i la República es poden fer des de dins i des de fora

[Els dos màxims responsables de la regional d'Esquerra, fotografiats ahir al migdia, desafiant el temporal a l'Eixample de Girona JOAN SABATER](#)

Pau Presas

Actual vicepresident de la Diputació de Girona, l'home fort dels republicans a la demarcació va començar la seva trajectòria com a militant de les JERC, i l'any 2009 ja formava part de la seva permanent regional. Va formar part també del Senat dels Joves de Girona i el 2010 va ser escollit com la cara visible de l'executiva de les JERC a les comarques gironines, càrrec que va revalidar el 2011 i el 2013. Ha estat regidor a l'Ajuntament de Cassà de la Selva, d'on és fill. Graduat en economia i màster en treball, és assessor en relacions laborals i recursos humans a la Universitat de Girona (UdG). Està especialitzat en mediació i gestió tributària.

Laia Cañiguer

Militant de les JERC des del 1999 i d'Esquerra des del 2000. Ha estat membre de la direcció nacional de les JERC, primer com a secretària nacional d'universitats i de moviments socials i, posteriorment, com a responsable de la secretaria de relacions internacionals. Ha representat les JERC a la llista d'Esquerra de Cassà de la Selva en les eleccions municipals del maig del 2003 i a la llista d'Esquerra per la circumscripció de Girona en les eleccions al Congrés dels Diputats del març del 2004. Del 2008 al 2012, va ser presidenta comarcal d'ERC del Gironès i va ser la número 3 de la llista d'Esquerra per la circumscripció de Girona en les eleccions al Congrés dels Diputats del març.

Fins al 2015, ERC a Girona no guanyava eleccions; ara en guanyem. En quatre anys hem crescut un 25% en militants

En els òrgans de decisió del partit estem incorporant la visió de les dones en la política municipal i és important

Pau Presas (Cassà de la Selva, 1989), com a president, i Laia Cañiguer (Cassà de la Selva, 1981), com a secretària general, són els nous responsables d' [Esquerra a la federació de Girona](#) . Escollits en el congrés celebrat dissabte amb un 97,6% dels vots, recorden que és "dur" posar-se al capdavant d'un partit i en especial d'Esquerra.

Com funcionarà el tàndem?

[Pau Presas] En l'àmbit nacional hi ha un president i una secretària general. Des d'Esquerra es planteja que es reproduïxi també en l'àmbit de les federacions regionals i comarcals. Hi ha un motiu molt senzill: al final la feina és moltíssima i una sola persona no es pot encarregar de tot; és a dir, una sola persona no transformarà el país ni farà un nou país. És important que multipliquem els braços. I també hi ha un element important que s'ha de visualitzar i en el qual des d'Esquerra fa temps que estem treballant. I és la paritat i la participació de les dones en política. Tant les presidències generals com tota la permanent són paritàries. Per tant, és un requisit que ens autoimposem des d'Esquerra per forçar-nos en el que creiem i considerem molt necessari, i és el fet d'augmentar la participació de les dones en les decisions polítiques.

Hi ha una manera de fer política diferent de les dones? O acaben manant com els homes?

[Laia Cañiguera] Penso que la manera que tenim les dones de fer, sigui en política o en qualsevol altre àmbit, és diferent. Sempre diem que els òrgans de representació política han de ser al màxim de representatius del que hi ha a la realitat. El que no podia ser fins ara és que les polítiques es dissenyessin a partir d'òrgans de decisió, d'una direcció, i no cal mirar gaire enrere, formada en gran majoria per homes i d'una determinada edat i classe social. I és important remarcar que en els òrgans de decisió estem incorporant la visió de les dones en la política municipal. En les últimes municipals ja vam fer una gran aposta per les llistes cremallera. I ha comportat que tinguem moltes més regidores de les que teníem fa quatre anys. I el fet que hi hagi dones participant en política, també, d'una manera natural, crida també a participar altres dones. Amb en Pau [Presas], quan treballàvem conjuntament en la comarca del Gironès, ho hem notat. El fet que hi hagués més dones ajudant a l'hora de constituir les llistes municipals ha contribuït a fer que moltes de les noves incorporacions siguin dones. Si només hi ha homes no es genera aquest vincle que es necessita per animar algú a fer aquest pas endavant en política municipal.[Pau Presas] I com a partit el que pretenem és representar la societat. Més de la meitat de la societat està formada per dones i és imprescindible que també siguin presents en els espais de presa de decisions.

S'ha dit de Pau Presas que en només sis mesos ha passat de ser “una jove promesa” a un “pes pesant del partit a la demarcació”: és vicepresident de la Diputació i president del partit a Girona. És el pas endavant que calia fer ara?

S'ha personalitzat amb mi però és un relleu generacional de tota l'estructura del partit. I penso que és un relleu generacional que s'ha fet ben fet. No només som gent jove, sinó que ho combinem amb molta experiència acumulada als municipis, però també fent política en diverses associacions i moviments.

La fita és el Parlament?

La fita és on som ara. Ens presentem per treballar ara i aquí. Al servei dels pobles i ciutats de les comarques gironines i de la nostra gent. En aquest cas l'estació d'arribada és on som.

És fill de Jordi Presas, exsecretari general de CCOO. La vocació política, el compromís social, neix i s'adquireix a casa?

En aquest cas és obvi que sí. Però després adquireixes valors i consciència en diferents etapes. Sempre es parla molt del meu pare, però també vull reivindicar la figura de la meua mare, advocada laborista, Leonor Bertran, que ha influït en la transmissió d'uns valors i d'una consciència social. La implicació en un partit polític, i sobretot en l'àmbit municipal, de gent – siguin o no siguin regidors –, penso que és un espai de debat i de treball més dels molts que hi ha.

En el meu cas començo a vincular-me amb el partit a partir d'una associació de joves que creem perquè trobàvem que faltaven activitats d'oci, i arribem a la Universitat i entrem al consell d'estudiants. De fet, amb la Laia ens vam conèixer no pel fet de ser nascuts tots dos a Cassà de la Selva, sinó per formar part de les JERC.

I a Laia Cañiguer com i per què li neix la vocació política?

A casa sempre hi ha hagut debat polític, els pares no són militants de cap partit, però sempre se n'ha parlat. Penso que com la gran majoria de gent que hi ha a Esquerra, abans havien format part d'altres tipus d'entitats. En el meu cas havia estat voluntària al Gramc, una entitat de Cassà que dona suport a la població immigrada amb un projecte en què jo participava i que era el d'alfabetització en català a dones acabades d'arribar. En l'activisme, però, hi ha un punt en què, com la gran majoria de gent que forma part de projectes municipals, fas el pas endavant i ho fas de forma inconscient, no amb un plantejament de dir "ara inicio la meua carrera política". És a dir, comences amb el voluntariat social i després t'impliques en el voluntariat diguem-ne més polític. En el fons és el que fem: dedicar moltes hores a fer aquest acompanyament, aquest suport –que és el que fa la regional–, a aquest grup de persones que han fet el pas endavant i han decidit dedicar part del seu temps personal i treballar pel seu poble. Perquè la política municipal són moltes hores de dedicació, i sovint molt poc recompensades. Són gent que ha vingut a Esquerra i ens ha dit que té ganes de treballar pel seu municipi i nosaltres els assessorem a l'hora de dur a terme diferents polítiques i els posem en contacte amb projectes que ja s'hagin fet en l'àmbit municipal. És molt gratificant.

En el discurs de dissabte com a president va destacar que el camí que té al davant "no és planer, sinó que fa pujada". S'haurà de grimpar molt des d'Esquerra a Girona?

Hem vingut a fer el que hem fet sempre des d'Esquerra: treballar. La manera que tenim de fer-ho és implicant-nos-hi moltes hores, estant al costat de veïns i veïnes. Perquè els resultats es vegin, cal una implicació molt i molt alta. A més a més, fa pujada pels reptes que tenim i la situació que estem vivint. Fa pujada perquè tenim una repressió de l'Estat sobre la societat catalana i sobre Esquerra molt important. Aquesta situació és molt dura. La gent d'Esquerra tenim companys i amics que no només estan a la presó o a l'exili sinó que estan essent investigats i, per tant, les situacions personals són molt dures. I d'altra banda, el repte al qual aspirem com a regional de Girona és immens: volem representar els ciutadans dels 221 municipis de les comarques gironines. Hi ha feïnada en tots els fronts.

Entenc com a repte la lluita amb Junts per ser el principal partit independentista de la demarcació de Girona?

Nosaltres no ho plantegem com una competició. Tenim dos objectius molt clars: la República catalana i transformar la nostra societat. I a partir d'aquí treballarem per aconseguir aquests dos objectius. I d'altra banda, la millor manera d'aconseguir aquests objectius és obtenir els millors resultats possibles per a Esquerra perquè ens permeten fer política.

El nostre objectiu no és tenir molts alcaldes, molts regidors o militants, tot i que estem molt contents de tenir-ne molts; el nostre objectiu és transformar la societat. Hi ha una sèrie de polítiques que duem a terme als ajuntaments, a la Diputació o als consells comarcals, com ara d'habitatge, socials, de transparència; totes aquelles relacionades amb la lluita contra el canvi climàtic, la transició energètica, el sistema de recollida porta a porta per millorar el reciclatge..., totes aquelles polítiques per lluitar contra les desigualtats de gènere, racials, quant a l'orientació sexual... són polítiques que allà on governem estem fent.

Per tant, s'ha d'estar liderant les institucions.

El nostre objectiu és transformar la societat. I el fet de ser a les institucions ens permet transformar la societat. El nostre treball és fer-ho des de dins i des de fora. La societat no només es transforma des de les institucions. També es fa treballant a tot arreu: als sindicats, a les associacions de veïns, a qualsevol moviment de les comarques gironines... I volem ser presents arreu. I volem ser-hi presents per servir aquests fins: la igualtat social, la República catalana, la igualtat d'oportunitats.

Tenen previst fer alguna consulta a la militància?

[Laia Cañiguera] La feina de la regional és també recollir les sensibilitats, les preocupacions, les demandes dels municipis, per traslladar-ho també a l'àmbit nacional. I que les polítiques que es porten a terme en l'àmbit nacional siguin al màxim de representatives del territori i tinguin una òptica gironina. Aquestes polítiques s'han de fer des de baix i nosaltres també som els responsables de canalitzar les demandes gironines en l'àmbit nacional. La dinàmica de relació és molt propera i hi ha una comunicació molt freqüent. Hem de continuar treballant així. Quant a les consultes, aquesta nova línia que ha obert el partit en l'àmbit nacional crec que és molt encertada. En les trobades comarcals es valora molt bé. En l'àmbit regional, si cal, en farem, però és un contacte més qualitatiu que quantitatiu. [Pau Presas] L'important és que hi hagi aquests espais perquè militants, regidors i gent propera ens puguem trobar, parlar, debatre i decidir. Més enllà de la fórmula, que siguin consultes o no, es tracta de portar la política i les decisions polítiques en l'àmbit més proper possible.

Ha estat a l'equip de David Mascort. Què n'ha après?

La tasca i els resultats de l'anterior mandat són molt bons. Si ho comparem amb el 2011 i amb els resultats del 2015 en l'àmbit municipal, són enormement positius. I la tendència és molt positiva. Fins al 2015, Esquerra a Girona no guanyava eleccions; ara guanyem eleccions. Ho pots mirar amb molts indicadors. Mai Esquerra havia estat present a tants llocs. I s'ha fet participant en el territori, escoltant les comarques. I arribem al 2020 amb un partit fort i cohesionat, malgrat tot. Malgrat la situació extremadament dura que hem tingut. Al final l'anterior regional amb David Mascort al capdavant ha hagut de gestionar, en quatre anys, vuit eleccions, un referèndum, tota l'onada repressiva de l'Estat, i ho hem fet arribant amb els millors resultats electorals que hem tingut mai. La valoració ha de ser molt positiva.

I hem d'agrair tota la tasca feta per la permanent i en especial a Mascort, que ha assumit les responsabilitat. [Laia Cañigueral] Destacaria la capacitat que té Mascort de crear equips i delegar.

Parlava d'indicadors de creixement del partit. Per exemple?

En quatre anys hem incrementat un 25% la militància. I també hi ha hagut un augment de dones. Pel que fa a alcaldies i governs, el 2015 vam presentar 149 llistes i el 2019, 168. I al final, a les municipals del maig vam aconseguir 679 regidors. Som el partit amb més regidors a la demarcació. El 2015 teníem 61 alcaldies, sigui directes o amb pactes, i hem passat a tenir-ne 79 el 2019. Amb dades del 2011, el salt és més considerable. En vuit anys no només ha canviat la situació política del país, sinó que en l'àmbit municipal s'ha traduït en molts càrrecs electes republicans.

El context nacional hauria de prevaldre a l'hora de sumar per mantenir la vara d'alcalde?

[Laia Cañigueral] No hem donat suport a cap alcalde que no fos independentista. Sí que és cert que respectem l'autonomia local i és normal que les persones que treballen als municipis acabin decidint.

Publicat a: El Punt, 21 de Gener de 2020

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1727601-el-repte-es-representar-els-221-municipis.html>